

[Aksel Larsen.]

kr. kan sætte penge ind på en kapitalbindingskonto i en bank eller sparekasse, og så har man lov at trække de 1.500 kr. fra i sin skattepligtige indkomst på selvangivelsen — har bevirket, at der er blevet bundet på kapitalbindingskonti ca. 200 mill. kr. om året i nogle år.

Videre siger notatet, at de fleste af disse penge imidlertid ikke er nyopsparing; de er simpelt hen taget fra andre konti i de pågældende banker og sparekasser. Man beregner optimistisk, at måske er 50 mill. kr. af de 200 mill. kr. virkelig nyopsparing, men så er man opmærksom på, at man har måttet give disse sparere, både de reelle og de fiktive sparere, skattelettelser for et beløb på tilsammen 60 mill. kr. Det vil sige, at stat og kommuner forærer 60 mill. kr. bare for at få en privat nyopsparing på 50 mill. kr.

Hvad angår andre former for opsparing, siger notatet, at dér ligger det omtrent ligesådan. Når dette er tilfældet, synes jeg, at man burde holde op med disse metoder. Hvis det virkelig var nyopsparing, ville det sige, at staten gav dem, der er i stand til at spare, skattelettelser, som så må betales af dem, der ikke er i stand til at spare op. Og staten har jo brug for sine penge. Men det er oven i købet sådan, at staten og kommunerne betaler mere ud til folk, end de reelt har nyopsparet, for at få noget, som man kalder opsparing.

Ja, nu vender venstre sig ved det ærede medlem hr. Henry Christensen imod regeringsforslaget om 20 pct.s forhøjelse af aktieselskabsskatten. Han siger, at det er farligt af den grund, at det vil bevirke, at der bliver mindre opsparing i samfundet, for når aktieselskaberne skal betale så meget mere i skat, kan de ikke spare op for at investere i virksomhederne. Ja men det gør de jo alligevel ikke. Det, de velkonsoliderede og fornuftige aktieselskaber gør, er, at de fører en udbyttepolitik med begrænsning. Selv om de så betaler 8, 10, 12, 15, måske 20 pct. i dividende om året af den nominelle aktiekapital, er det i forhold til deres overskud alligevel beskedent. Resten af overskuddet opmagasinerer de på den ene eller den anden eller den tredje måde. At dette sker, at selskaberne

bliver mere og mere velhavende, kan man se af børskurserne.

Når der så er gået en passende tid — skal vi sige 2, 3, 4, 5 år — udvider man aktiekapitalen og tilbyder de gamle aktionærer, at de kan købe de nye aktier til pari eller til en kurs af 102 eller 105, selv om børskursen er 385 eller 700. Ja men det vil sige, at man på den måde giver aktionærerne et udbytte, som ikke beskattes som indkomst, altså omtrent er skattefrit. Det er de metoder, der anvendes. Det vil altså sige, at man ikke investerer disse penge, men kun en lille del af dem, man sparer op, blandt andet på grund af den lave aktieselskabsskat; og blandt andet af den grund synes vi, det er yderst rimeligt, at man forhøjer aktieselskabsskatten. Vi synes det også af en anden grund. Som enhver her i folketinget ved, er Danmark måske det land i Europa, der har den laveste selskabsskat, og når aktieselskaberne klarer sig så godt i Sverige og i England og i andre lande, hvor man har en højere selskabsskat, så skal man ikke komme og fortælle, at det går helt galt med Danmarks erhvervsliv, hvis vi foretager en beskedent forhøjelse af selskabsskatten i Danmark.

Hvad regeringens afgiftsbuket angår, så var jo mange af de forslag, regeringen kom med i februar, ganske gode; ja, mange af dem var ekstra gode, fordi de simpelt hen var lånt fra os; det var ideer eller forslag, vi tidligere var fremkommet med. Vi under imidlertid gerne regeringen dette; vi har intet imod, at den overtager vore forslag og ideer og kommer frem med dem som lovforslag. Vi blev endda glædeligt overrasket, da det endte med, at den højtærede finansminister kom til udvalget og sagde, at han havde faktisk indset, at nu måtte han følge de råd, han havde fået fra det ærede medlem hr. Baunsgaard og mig om at udskrive en ekstra indkomstskat.

Når vi er kommet med den idé, er det, fordi vi er klar over, at forbrugsskatter har den kedelige egenskab, at de vender den tunge ende nedad. Skal vi have forbrugsskatter — og vi vil ikke afvise alle forbrugsskatter — så vil vi have dem afbalanceret ved hjælp af de direkte skatter, som dog i hvert fald, selv om skattelovgivningen er mangelfuld og skatteligningen